

2. Korintským 3,2 *Vy jste naším dopisem, který znají a čtou všichni lidé. 3 Je přece zjevné, že jste dopisem Kristovým, vypůsobeným naší službou a napsaným ne inkoustem, nýbrž Duchem živého Boha, ne na kamenných deskách, nýbrž na deskách lidských srdcí.*

Pro jistotu ještě jednou:

Vy jste naším dopisem, který znají a čtou všichni lidé... jste dopisem Kristovým!

Počítáš s tím, že si Tě čtou všichni lidé? Na svých seminářích o mezilidské komunikaci říkávám, že nejsme schopni nekomunikovat! Ať chceš nebo nechceš, v každé chvíli z tebe něco vyzařuje! Bez ohledu na to, jestli mluvíš nebo nemluvíš, lidé si tě prostě čtou! A z toho, co na Tobě čtou, si o Tobě vytvářejí nějakou představu... Kolegové v práci, sousedé u vás v domě nebo v okolí, tvoji příbuzní i lidé, které potkávaš úplně náhodně. Všichni si Tě čtou!

Tomu prostě nezabráníš!

Když vím, že si mě čtou, podle možností jim v sobě záměrně a upřímně otevírám obraz, který ukazuje na Ježíše. Je-li možné, dělám to explicitně – citlivými slovy, třeba i jednovětou modlitbou za jejich potřebu bez slova amen na konci. Není-li vhodné ukázat na Ježíše verbálně, chci aby po mě **ve vzduchu zůstala aspoň Jeho „vůně“**, vůně jakéhokoli mého žehnání, možná vůně Ježíšova charakteru nebo jen vůně „příjemného člověka s velkým srdcem“.

Vy jste naším dopisem, který znají a čtou všichni lidé... jste dopisem Kristovým!
Co si na Tobě čtou tvoji lidé? Lidé, s nimiž byvaš často, nebo i lidé, které potkávaš náhodně? Ať chceš nebo nechceš, prostě si tě čtou! A Ty sám se v každé chvíli rozhoduješ, o čem to jejich čtení bude...!